

[Annette Just]

faktisk bevist deres totale uduelighed, de giver ikke øget beskæftigelse til nogen, de giver en del øgede udgifter, men de giver ikke mulighed for reel produktion med erhvervsmæssig fornuft bag.

Vi kan ikke se noget som helst fornuftigt i at tvinge uddannelsespladser ind på arbejdsmarkedet, hvis der ikke er behov. Hvis der er behov, skal det såmænd nok komme helt af sig selv.

Det bedste, man kunne gøre for erhvervslivet for at give det mulighed for at skaffe arbejdspladser, var at lempe vilkårene, selvfølgelig at sætte skatterne ned og gøre det så fornuftigt, at erhvervslivet havde behov for mere arbejdskraft, men man gør altså det modsatte med disse forslag.

Hr. Nyrup Rasmussen siger, at Danmark har den højeste omsætning af arbejdskraft, og det er sandsynligvis så korrekt, som det kan siges, for hr. Nyrup Rasmussen går sjældent med falske rygter eller halve løfter. Men der er en god grund til, at man er nødt til at afskedige og ansætte arbejdskraft, for der er ikke råd til at have arbejdskraft, når der ikke er 100 pct. behov for den. Det var der før i tiden, da kunne man godt lade nogle folk gå sådan lidt på halv kraft, når der var lidt mindre at lave. Det er der ikke råd til mere, fordi vi har strammet skruen så meget, at man er nødt til at afskedige folk øjeblikkelig, når man ser, at produktionen vil falde lidt længere frem i tiden. Derfor er vi jo kommet med mange forslag om, hvordan man kunne hjælpe erhvervslivet og hjælpe produktionen i gang, så vi kunne begynde at betale tilbage på den enorme statsgæld, vi har.

Det er blevet sagt fra borgerlig side, at disse forslag rummer betydelige forbedringer. Jeg vil vove den påstand, at det mest betydelige i disse forslag er en undergravning af erhvervslivet, som de borgerlige partier plejer at påstå at de kæmper så hårdt for. Der sker betydelig undergravning af den frie markedsøkonomi, og det kan undre mig, at bl.a. Konservative og Venstre kan være med til det.

Til sidst vil jeg ganske kort sige om alt det her om arbejdsformidling, som nu skal gøres enkle, det skal gøres på en anden måde, og det skal gøres uha så fint alt sammen, at det eneste, der virkelig ville hjælpe på disse sager, såmænd var at få det hele privatiseret. Så var vi fri for den gang bureaukratisk pjatværk, som vi ellers går og taler så meget om at fjerne.

Men dette er altså udmøntning af det forlig, regeringen har lavet med Socialdemokratiet, og regeringen må derfor ligge, som den selv har ret. Det eneste, vi kan sige, er: Pas på, dette fører til forlis for Danmark!

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er vigtigt på nuværende tidspunkt at huske på, hvad det egentlig handlede om, da vi startede forhandlingerne her i foråret. Man kan diskutere, hvad det handlede om, dengang regeringen – KVR-regeringen og den senere KV-regering – lagde forslagene frem, men da vi startede forhandlingerne i foråret, drejede det sig om én ting: at skaffe nogle uddannelsespladser, som vi manglede, og at få dem finansieret.

Man kan altid som fru Lilli Gyldenkilde sige, at der naturligvis var rigelig finansiering ved de forskellige forslag, som SF havde fremsat, men i hvert fald for Det Radikale Venstre var det vigtigt, at man prøvede på at finde en passende balance mellem nogle mennesker, der skulle yde noget, og nogle, der skulle nyde noget, om man så må sige. Vi kan også sige en passende balance mellem arbejdstager- og arbejdsgiverside. Det synes vi faktisk man har nået med dette forlig.

Vi mente også, at det var vigtigt, når det handlede om dette område, at der var tale om et bredt forlig, og vi synes, at vi med dette resultat så nogenlunde har nået den bredde, vi stræbte efter. Det er dog klart nok, at hvis SF havde været med, havde det ikke været dårligt.

Jeg føler behov for, inden jeg kommenterer de enkelte ting, blot at sige én ting om det politiske forløb, fordi jeg jo selv har været aktivt medvirkende i hvert fald i en del af det. Efter- som jeg har udtalt kritik af den socialdemokratiske formand – den skal jeg sådan set ikke komme nærmere ind på her – føler jeg også trang til til Venstres politiske ordfører, hr. Peter Brixtofte, og sådan set også til skatteministeren at sige, at jeg synes, det tidsmæssigt var nogle utrolig dårligt anbragte bemærkninger, der kom, da Venstre lige i de timer, hvor vi var ved at indgå forlig, meldte fra i forhold til forliget.

Det er i og for sig ikke Det Radikale Venstre, det går ud over i denne sammenhæng, men jeg synes alligevel, at det er meget illoyalt, når man sidder i forhandlinger med Venstre, bl.a. Venstres skatteminister, hr. Fogh Rasmussen, og